

LO GERONÉS

SETMANARI DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1	peseta trimestre	
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un número 10 cèntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, follets, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.^{on}

Diumenge 26 de Juny de 1898

Núm. 219.

LES ALIANÇES

III

Sentat que les grans potencies no son las qui han de solicitar l'aliança d'Espanya, convé a Espanya solicitar la seva aliança?

Desde'l moment que la demani ha de portar un objecte y aquest no pot esser altre que contar ab llur ajuda, ja sia pera repellar l'agressió d'altre Estat més fort que ella, ja sia pera atacar a algú més o poder tirar endavant los propòsits d'expansió que pogués tenir.

En lo primer cas ¿quina aliança li convé?

Espanya pot esser agredida en lo seu territori peninsular ó en les seves colonies. En lo seu territori peninsular sols poden agredirla per terra França ó Portugal: la agressió d'aquest no es fácil sense'l concurs de cap potencia; la agressió francesa ho es més, y a n'aquest cas dit s'está que a Espanya li convindria ó bé l'aliança francesa pera posarse a cobert de toja agressió, ó bé l'aliança ab una nació que pogués neutralisar lo major poder ó forsa de França. Alemanyia ó Inglaterra.

Ab qualsevol que s'aliés, fos Fransa, fos Alemanyia, Espanya a més de donalshi les compensacions territorials qu'exigirien, hauria de contraure'l compromís d'estar a la reciproca ó sia d'ajudarlas també en cas d'agressió y aquesta ajuda hauria d'esser en la proporció que li senyalarien, obligantia a sostenir y tenir ben organiat un exercit molt més numeros del indispensable pera la defensa del seu territori, y una esquadra molt poderosa, circumstancies que pesarian com una llosa de plom sobre'l seu presupòsit, que'n temps de pau seria insoportable pera'l contri-buyent, ja prou vexat, y aniria empobrint cada dia més la nació. En una paraula, succhiria a Espanya lo que passa a Italia; que's veu obligada a gastar molt més de lo que pot, qu'ha de vexar al país, y que's veu cada dia més amenassada d'una revolució social.

Per altre banda, si s'aliava ab Alemanyia, hauria de seguir a remolch la política de la triple aliança y si s'aliava ab França la de la *duplice*, augmentant de tots modos pera ella lo perill d'agressions y de guerres exteriors.

Si s'aliés ab Inglaterra, apart de que aquesta nació li exigiria grans compensacions territorials y comercials, la seva ajuda pera la preservació de la península no li seria de molta utilitat.

En lo cas d'agressió de les colonies espanyoles, les aliances que més convenen a Espanya han d'esser les de les potencies navals. En aquest concepte la d'Inglaterra seria sens dubte la més profitosa, y després d'ella la de França, pero aquesta importaria avuy la conseqüencia d'haver d'entrar en la doble aliança de Russia y França, de quines dugues nacions Russia, que fins ara no aspira a expansions que no portin l'axamplament de les seves fronteres, té en la aliança ab Espanya molt poch sino gens d'interés.

En termes generals y en estat normal, no convé donchs a Espanya aliarse ab ningú: primer, perque hauria de comensar cedint territoris dels que posseheix; segon, perque hauria d'augmentar en termes que'l país no podria suportar los seus pressupòsits de guerra y marina; tercer, perque hauria de subjectarse a la política internacional de la potencia ab qui s'aliés, sentse propis tots los enemichs d'ella; y quart, perque, conseqüencia d'axó darrer, los perills d'agressió que avuy té aumentarian considerablement.

Hem dit en estat normal, perque si considerem lo problema baix lo punt de vista de les circumstancies presents, creyem que avuy pera Espanya tota aliança es impossible, a menos de resoldrers a perdre totes ó quasi té totes les seves colonies y encara a contraure pel pervindre onerosissims compromisos. Sense necessitat de cap aliança, lo succhit a Filipines, té de por-

tar a la llarga, y potser molt aviat, complicacions entre les grans potencies. Los interessos qu'aquestes pledejen avuy al extrém Orient son de gran valú y fins a cert punt contrapòsats. L'ingerencia dels Estats Units ha anyadit a n'aquestos interessos un factor ab qui no's contava, y'l sistema de compensacions aplicat a Xina, perilla que se vulgui fer extensiu a Filipines, ó més ben dit, a totes les nostres possessions Oceániques.

Aquesta contraposició d'interessos, les divergencies que per ella poden surgir al tractar de repartirse les potencies les nostres colonies del Pacific; es lo que Espanya podria y deuria aprofitar pera sortir del mellor modo possible del conflicte en que's troba, inclinante allá ahont més li convingués.

Respecte a les nostres colonies de les Antilles, les potencies d'Europa no hi tenen cap pretensió: mirarán indiferents la seva independència si logran obtenirla y fins es molt possible que passin perque'ls Estats Units se quedin Puerto-Rico, si aquestos si empenyan de debó.

Y.

FUETADA

Hi ha una mena de gent que porta l'odi a l'ànima y'l seu cor no es més que un sach de veri que ab qualsevol pretext se vessa. Si un d'aquestos disposa d'una ploma y de la columna d'un periódich, quan los nervis s'excitan comensa la tasca y tota la plana queda feta una taca d'insults y de fel.

D'aquestas animetas n'hi ha moltes per la Cort. Mes si voleu férlashi escampar la bilis pel cos y que'ls dongui frisanza y desesperació, no cal sino que'ls poseu al davant Catalunya. La aborreixen tant, que la seva sola visió es per ells terrible. Sota peu la tenen; sota terra la voldrian. Y ni aixis solzament minvaria l'odi que li guardan, odi que'ls fa recargolar com a serps quan Catalunya parla, y que tantost portan lo seu nom als llavis los hi ompla de brumera la boca.

Per que Catalunya ha de parlar?, diuben ells. Que obeheixi y calli. Contentis ab que volehi davant de sa cara'l *pendón morado* y no s'amohini per res més. Que pagui las disbauixas dels que havem nascut senyors, ja que ella no sabrà ser may més que una treballadora!

Per aixó'l Catalanisme té la virtut d'excitar la ràbia d'aquesta genteta. Ell treballa pera densopir a Catalunya; ell fa nous avensos cada dia; ell posa de manifest que existeix un pensament calalá; que existeix una política nacional nostra, d'honoras tradicions y de bon criteri, nascuda en nostras llars y practicada pels nostres avis. Y aixó no poden sentirho, y pera fernos callar nos atian qualsevol infelis periodista, ja que no poden fernos embeslir per un esbot de policias.

Ni més ni menos es lo que ha fet *El Correo Español* de Madrid, ab pretext d'haverse publicat lo darrer manifest de la *Unió Catalanista*. *El documento*, diu'l senyor Tulio, *parece haberse escrito sobre un mostrador*. Es la dèria dels de Madrid; burlarse dels que treballan; burlarse de la industria catalana que a tots nos honra, ells que viuen de la industria de la política que a tants embruta.

Pero Catalunya es encara alguna cosa més de com la veu aquesta gent. Dins del cos de nostra patria hi ha una anima nacional que esbalega per ideals tan generosos y tan nobles com los que més puguin serho. No es nostra nació sols la menestrala, la botiguera, la que fila'l cotó, la que ven telas y panyos. En creureho aixis descansa la tonleria castellana, sempre propensa a desconéixer lo que té davant dels ulls. Quan s'alsaren los cubans, eran quatre bandiders; quan se rebelaren los filipins, eran sols un pueblo que se desuelga del árbol; quan reclamem los catalans, son tot miras interessadas, mesquinesas, política del tanto por ciento. Y nosaltres pensem en alguna cosa més que en acanar pessas. Aquí al compás que marca'l traquetejar dels telers grillan las ideas en lo cap y baten los sentiments en lo cor. Si la industria dona a Catalunya avensos y benestar male-

rial, las arts la voltan ab las sevas branças, y mentres lo cervell treballa y'ns fa viure la vida dels pobles civilisats, lo cor respira nostras vellas llibertats, suspira una autonomia que'ns fassi amos de casa nostra, que'ns deixi treballar en pau y disfrutar de nostre treball. No'n necessitem de tutors que malbaratin lo que tant nos costa de guanyar.

Perque aixis pensem es perque'l catalanisme demana la pau, creyent que de ferse avuy será menos costosa que si per ferla s'espera a demá. Perque aixis ja pensavam, varem combatre aquella ridícula parodia de campanya que's va fer davant de Melilla y havem combatut lo sistema de guerra que s'ha seguit a Cuba. Ab las colonies, Catalunya, cert es, tenia un bon mercat pera'ls seus productes; ¡tan-debó l'hagués pogut conservar! Més los empleats que allí'l Estat espanyol hi enviá y'l sistema de governar que Espanya té, han fet impossible continuar aquell ordre de cosas, y Catalunya ha tingut de pagar los pecats dels altres, parant las sevas màquinas y deixant a la miseria als seus fills, per culpas que ella no cometé, per aquellas culpas que al bon Pare Bartomeu de las Casas ja li feyan dir «temo y tinch angunia de que a ma patria, que es Castilla, Deu no la destruheixi per los grans pecats comesos contra sa fé y son honor.»

En qualsevol poble del mon quan se lluyta fins al darrer sacrifici es en tot cas al defensar la terra que ha sigut bressol dels seus fills y guarda las cendras dels seus pares. May per las colonies que's mantenen sols mentres no s'han fet grans: la seva sola resistencia ab una guerra llarga es la millor prova de que han arribat a la major edat. Avans d'esclatar la guerra ab los Estats Units tothom tenia'l convenciment de que la partida a Cuba estava perduda. ¿Com volguer, donchs, afegir novas desgracias a las que teniam, ab la tossuderia castellana? Aixó es lo que no hauria fet Catalunya si hagués sigut senyora dels seus actes, encare que *El Correo Español* nos digui que som un poble de *mercachifles y zurupetos vilisimo*.

...*Esos catalanistas son los huéspedes más ó menos molestos de Cataluña*...—Hostes vindrán que de casa'ns treuran. Es a lo que naturalment s'havia d'anar a parar: a dir que'ls hi fem nosa. Y, naturalment, mentres defendem pam a pam nostre terror de tota mena d'invasions y de plagas de la Naturalesa destorbarém los catalanistas. Mentres volguem Catalunya pels catalans, malehirán la nostra rassa. Mentres volguem nostra patria honrada y enallida, sentirém lo seu anatema. Y aixó será sempre, que no tenim la carnadura bona perque hi xiuli'l fuet del senyor, y no tenim prou mansuetul pera acostumarlos a menjar sota la taula'ls ossos que'ns hi tirin los que s'asseuhen al festi de la política.

Vostés senyors de *El Correo Español* no hi creuhen en la pau que nosaltres demanem. Vostés creuhen que de pau no se'n ha de parlar mentres tinguem un cartulxo per enjugar y una vida per perdre. ¿Pero qui faria la pau alashoras? La pau que alashoras podria ferse fora la pau dels fossars, y aquesta pau no es la que nosaltres volém. Nosaltres volém la pau que es vida, la que escampa arreu benestar y pella las feridas de las passadas guerres; la que torna a aplegar vora la llar los joves ab los vells pera menjar quan la tasca es feta'l nostre pa de cada dia. No volém aquesta pau que arriba quan, enloch de camps, sols quedat erms, quan, enloch d'homes pera perpepar la patria, hi quedin sols cossos pera engreixar als corbs.

Pero a ells los hi convé inubir al poble ab sentiments guerrers, que en la guerra posan los carlins tota sa confiança. Mes per arribar a aquesta conclusió no cal que ataquin als catalanistas, ni cal que's burlin dels seus lectors al dir que la guerra ab los yanquis s'ha de sostenir sols en defensa del dret de gentis, que atropellan los que bombejan sense avisar.

¡Y que parlin de dret de gentis y de lleys y de guerra, los que tremolan la maleixa bandera que porfavan Cabrera y Savalls! Hi ha en aixó, no obstant, una ventajia y es que quan los dias negres s'acostin per tots y vejem la montanya de nou infestada de partidas y fugint la gent dels camps, no tindrem d'inquietarnos per cap contrafer; que no hi haurá capítol que no dugui apresas de cor tolas las disposicions dels Congressos de Ginebra, de Brusselas y de Sant Petersburg!

Què parlan de patria 'ls que ofereixen per tot decans als soldats que tornin de Cuba una guerra nova, una guerra de venjança, una guerra que acabarà de estroncar las pocas pocas fonts de riquesa que quedin a Espanya després dels desastres de las que sostenim!

Què parlan d' amor al exèrcit los que l' han escopetejat cent vegadas, los que no han sigut bons pera bàtres ni ab los insurrectes ni ab los americans, oferintse are *per a venjar la patria* a acabar de matar los soldats que quedin d' aquestas dolorosíssimas campanyas de Cuba y de Filipinas!

(De La Renaixensa.)

AMOR PATRI

Comunican de Grecia un fet que val la pena de ser senyalat. Per la comissió internacional de delimitació de fronteres entre Turquia y Grecia, sols un poble, Koutzonphlianis, ha sigut cedit als turchs. Los habitants d' aquest poble no s' han conformat en canviar de nacionalitat. Sense consultar a ningú, s' han reunit en la iglesia y desde allí s' han dirigit al cementiri del poble, han obert las tombas y han ficat dins de sachos los ossos que en ellas hi havia. Han transportat las reliquias de sos passats a una terra que deu seguir essent grega y després tots los habitants del poble han tornat a aquest, han carregat en animals y carrets tots los pobres mobles y demés objectes que han pogut endur-se y tots plegats han emprés lo camí de Grecia, després de calar foc pels quatre costats a Koutzonphlianis que fou aviat un munt de cendres. Han sigut obertes suscripcions pera aixecar un nou poble del mateix nom en territori grec. Mentrestant lo govern ha distribuït queviures y fa construir barracas prop del punt ahont s' aixecarà lo nou poble. No faltarà qui 's burli de la senzillesa d' aquesta pobre gent; pero las personas de cor noble admirarán a aquestos grechs que tant gran proba acaban de donar de son patriotisme.

Notícies

Oficials

AJUNTAMENT.—Sessió del 22 de Juny.—(2.ª convocatoria).— Presidida pel tinent d' arcajel Sr. Carreras y ab asistencia de un concejal, se celebrà sessió en la que se prengueren los següents acorts:

Aprobar comptes per valor de 635'55 pessetes, Concedir permís d' obras a don Angel Teixidó, don Joseph Quintana, a donya Rosa Saura, viuda de Ramió, y a don Joaquim Llach.

Concedir 15 dies de llicència al concejal Sr. Tort. Nominar al concejal Sr. Estech per que en substitució del senyor Tort presideixi la subasta pel arrendament del Teatre.

Ja 'l Govern ha tancat les Corts, no sense haverhi hagut un valent escàndol. Ara se creu qu' En Sagasta mirarà de modificar y enrobustir lo ministeri y presentarà la dimissió cas de no poder conseguirho. Les oposicions extremes, carlina y republicana, y 'ls romeristes, ó sia tots los més ó menos weylerians, accentúan la seva actitud irreconciliable, y no serà estrany que sia qualsevolga 'l Govern que quedi hagi de comensar suspenent en tota la península les garanties constitucionals. La situació interior, donchs, se complica per culpa dels partits, en lo precís moment en que les guerres que sosté Espanya exigirian la major unió enfront de l' enemich. Tot axó fa temps ho preveyen les persones de seny y de sa casa, y si no 's pren una resolució ferma y no 's va prompte de dret a una solució ó altre pesi a qui pesi, vindrà un daltabaix que 'ns acabarà de desacreditar davant les nacions civilisades y 'ns obligarà a dexar abandonades a la seva sort les tropes que hem portat a lluytar en les qu' han sigut les nostres possessions ultramarines.

A Catalunya les fàbriques van tancantse una darrera l' altre, lo treball, en conseqüència, escasseja, y la miseria se va ensenyorint del país. Na falta ja res més sino qu' una sèrie d' esvalots ó una nova guerra civil a dintre casa, vinga a completar lo quadro de la ruina d' Espanya.

Les notícies que s' han rebut de Filipines no donan cap esperansa. No se sap que s' hagi rendit encara Manila, pero no faltan telegrams del extranger que aixís ho afirman y ho justificaria lo desembarch en dita ciutat de forses de varies nacions pera protegir a sos respectius súbdits, que 's diu ab insistència haverse verificat. L' esquadra d' En Cámara, si es que hi va, no hi podrà adobar gran cosa.

A Cuba, los nort-americanos, ab la cooperació dels insurrectes, han desembarcat sense grans dificultats a Baiquirí, tres hores y mitja al Est de Santiago de Cuba, una expedició de 15.000 homes manada pel general Schafter. Aquestes tropes unides ab les que portarà lo generalissim Mills, que s' embarca avuy, operarán contra Santiago en combinació ab l' esquadra d' En Sampson. L' almirall Cervera ha telegrafiat qu' ha desembarcat la seva gent pera ajudar a la defensa de la plassa, ja que l' atac fort serà per terra.

— En la reunió extraordinaria celebrada dijous passat per la Societat Económica barcelonesa d' Amichs del País, s' acordà per aclamació dirigir-se al Excm. Sr. President del Concèl de ministres, expressant lo desitj de que s' acabi la guerra y puga Espanya gosar los beneficis de la pau, deixant naturalment al criteri del govern qu' aquesta pau sia decorosa y oportuna y afecti lo menys possible als interessos materials del país. La sessió fou molt concorreguda y, com observa 'l *Diari de Barcelona*, lo fet d' haver sigut prés l' acort per aclamació, dona a n' aquest gran significació y excepcional transcendència.

Nos sembla que aquesta il·lustrada societat no serà la sola de Catalunya en seguir l' impuls donat ab tant bon acort en

favor de la pau per la « Unió Catalanista », que ha tingut la virilitat de dir ben alt, lo que sent y diu en veu baixa la immensa majoria del poble català

— Han mort a Madrid la passada setmana dos persones que per les seves obres dexaràn de segur més bons recorts y un nom més reputat que quasi tots los personatges que allí fan política. Nos referim al eminent autor dramàtic senyor Tamayo y Baus y al distingit paisagista don Carles Haes. ¡Deu los tinga al cel!

— Haventse passat a informe de l' Arcajel de Barcelona l' expedient incoat en virtut de la petició pera que s' establexi en dita ciutat una *escuela de tauromaquia*, ha donat lo dictamen següent: QUE NO CREU FAVORABLE AL DESENROTLL DE LA CULTURA DE LA POBLACIÓ, L' ESTABLIMENT D' UNA ESCOLA DE TAUROMAQUIA A BARCELONA.

De segur que ab aquest informe lo Sr. Griera s' haurà conquistat les ires de tots los *assimilistes*, de tots los que volen que 'ls espanyols pensin, obrin, se divertixin, gaudelgin y sien desgobernats de la mateixa manera. ¿No 's tracta per ventura del *espectáculo NACIONAL*?

— Llegim en *L' Olotí*, que fa pochi dies los senyors Vayreda, pare y fill, trobaren en lo cantó de Sacot, tres hermesos exemplars de la *Ophrys asilifera* Vayr., vegetal del quin no 's tenian altres notícies que les consignades en l' hermos herbari del Dr. D. Francisco Bolós, bastant deficients per cert. L' any 1871. D. Estanislau Vayreda trobà 'l primer exemplar, classificantlo d' *Ophrys asilifera* per semblar que dins de la flor hi ha una mosca de les que 'ls entomòlechs agrupan en lo género *Asilus*, y posteriorment no se 'n havia trobat cap altre arribantse a sorpilar la seva desaparició de la comarca. Les circumstancies de la planta y l' haver sigut trobada pel Sr. Vayreda lo dia de St. Antoni, en quin dia se veu en plena floració, suggeriren l' idea al devot botànich de que s' anomeni en nostre llengua, *Mosques de Sant Antoni*.

— Fa alguns dies lo diari local *La Lucha* tingué una sèria ensopegada (que deplorém) per haverse ocupat del joch. Afortunadament, com era de preveure, tot s' ha arreglat y la cosa no ha tingut conseqüències.

Lo que ha estranyat, y molt, es qu' aquell periòdich s' hagi ocupat del assumpto contra la seva costúm; y respecte d' aixó hem sentit comentaris gens edificants.

Desgraciadament, que 's juga tothom ho sab, y nosaltres estém cansats de dirho y de que no 's fassi cap cas de que ho diguem.

Si 'l joch es un mal necessari, ó que no 's pot evitar, nosaltres seriem partidaris de que 's permetés, aplicantli, com ha dit en les Corts lo comte d' Irueste una forta contribució, que ara com ara no deuria venir del tot malament al Sr. Ministre d' Hisenda.

Quan menos s' evitarien molts enrahonaments, moltes gangues y certes ensopegades.

— Hem rebut lo número 132 de la important revista quinzenal il·lustrada *Las Misiones Católicas* que conté un interessant y variat text.

— Se 'ns assegura que accedint a sos desitjos seràn traslladats dintre poch a Barcelona dos funcionaris públichs que exerceixen en aquesta ciutat la mateixa professió.

— Divendres debutà en nostre teatre la companyia del Teatre Romea de Barcelona, que dirigeix lo eminent actor don Enrich Borrás, ab lo drama póstum del malaguanyat autor En Feliu y Codina *Lo Nuvi*.

No parlarém nosaltres d' aquesta obra, puig que ja ho feren a son temps, y ab elogi, los periòdichs de Barcelona, pero si 'ns playem en parlar de l' execució. Lo senyor Borrás (E) molt bé durant tota la obra y especialment al final, donant a les paraules sa expressió verdadera sens necessitat de descompondres, pecat que cometen més de quatre actors que 'ls hi diuen y élls s' ho creuen artistes de fama. La senyora Parrenyo nos deixà plenament satisfets, cumplint com ho sab fer ella; lo mateix podém dir de la senyoreta Caparó y dels senyors Olivé y Rubio; lo primer, encare que un xich fret en alguna escena del primer acte, donà próbas de ser un bon actor, y lo segon nos agradà moltíssim. A tots los felicitem de cor, sens oblidar los altres artistes; les senyores Pallardó y Periu, la senyoreta Marsal y los senyors Borrás (J), Guilemany, Cosme, Ballart, Pelleró y Oliva, companys dignes dels avants anomenats,

— Copiem de nostre estimat company *La Renaixensa* de Barcelona:

« Pròximament se publicarà en aquesta ciutat una obra de caràcter històric relativa a la armada catalana durant lo gloriós periodo de la Confederació catalana-aragonesa. L' autor de la obra, conegut escriptor é historiògrafo, 's proposa presentar dita publicació profusament il·lustrada y enriquida ab considerable aplech de documents inédits, especialment dels sigles XIII y XIV. La oportunitat ab que sortirà a llum la monografia esmentada respon del éxit que esperém pera la mateixa, donchs que no podrà ser de més actualitat aquell treball en las presents circumstancies, donant motiu a tristes comparacions y ensenyansas eloqüentíssimas. »

— En la gran fàbrica farinera que construïxen en la carretera de Barcelona los Srs. « Encesa y Companya » hem vist onejar la bandera catalana en senyal d' haverse cubert l' edifici. Felicitem als constructors per haver rumput ab la costum que s' havia establert en aquest particular.

— Avuy la companyia qu' actúa en nostre teatre donarà la segona representació de *Lo Nuvi*, lo monòlech de don Angel Guimerà *Mestre Olaguer*, qu' interpreta magistralment lo senyor Borrás (E), y la comedia *La cosina de la Lola* original del senyor Godó.

— S' assegura que s' ha firmat ja la permuta entre don Manel Daza, tinent fiscal d' aquesta Audiencia, y don Ramon Ferrán, jutje de primera instancia que havia sigut de

Sta. Coloma de Farnés y avuy tinent fiscal de una Audiencia de fora de Catalunya.

— La setmana passada morí a Canet de Mar lo M. I. senyor D. Joseph Xiqués, canonge de nostre Seu, que exercia la dignitat de Xantre y vocal de la Comissió Provincial de Monuments. Acompanyém a son germà y demés familia en lo sentiment.

— La Junta Directiva de la *Juventut Catalanista* ha quedat constituïda en la següent forma: President, D. Antoni Murtra; Vice-president, D. Joaquim Roca; Tresorer, don Joan Barderi; Bibliotecari, D. Enrich Paz; Secretari, don Enrich Bosch; Vice-secretari, D. Gaspar Durán; Vocal senyor se càrrech, D. Joan Mirà.

— Hem rebut lo primer número de *El Guixolense*, setmanari il·lustrat que ha comensat a veurer la llum a Sant Feliu de Guíxols.

També hem rebut lo núm.º 1436 de *La Revista Popular* de Barcelona y lo núm.º 6 de la *Dosimetria*, revista de medicina pràctica.

ASSOCIACIÓ LITERARIA DE GERONA

CARTELL DEL CERTÀMEN DE L' ANY 1898

Premis

UNA PORCELLANA DE SEVRES, titolada *La Aurora*, donatiu de S. M. la Reyna Regent al autor de la mellor composició poètica, essent preferida, en igualtat de mèrit, la que tinga caràcter històric.

UN CENTRE DE TAULA, DE BRONZO Y PORCELLANA ESMALTATS, ofrena del Excm. Sr. Governador Civil de la provincia, D. Ferran Soldevilla, a la mellor composició en vers ab llibertat de metre (pero aconsonantada) que no baxi de setanta versos ni passi de cent, titolada *La Patria Espanyola*: d' ella se 'n hauràn de presentar dues versions, l' una catalana, l' altre castellana, pero demostrar qu' abdos llenguatges son igualment nobles y enérgichs quan se tracta de cantar les glories de la Patria.

UNA PARELLA DE FIGURES DE PORCELLANA, que oferi lo M. I. Sr. Governador Civil que fou de la provincia D. Ferran Alvarez Guizarro, al mellor *Estudi sobre la influencia que tingué 'l clero en les defenses de Gerona de 1808 y 1809*.

UNA PLUMA DE PLATA, que oferi lo M. I. Sr. Governador D. Andreu Garcia de la Serna, a la mellor *Poesia que cante un fet històric d' Espanya*.

UNA ALEGORIA DEL TELÉFONO, qu' oferi l' Excm. Sr. Governador militar que fou de Gerona, lo Comte de Mayorga, en nom de la seva esposa, al autor del mellor treball que desentrotlli 'l tema *Influencia del Teléfono en lo perovindre*.

UNS ARTÍSTICHS GERROS DE PISA, que oferi l' Excm. senyor Governador militar que fou de la provincia D. Emili March, a la mellor composició en prosa ó vers sobre *Montjuich de Gerona* escrita en castellà.

UNA PLUMA DE PLATA, ofrena del Excm. é lltm. Sr. Bisbe de Gerona D. Tomás Sivilla y Gener, al autor del mellor judici crítich de la obra *Paralipomenon Hispanice*, atribuït al Cardenal, Bisbe de Gerona, Joan de Margarit.

UN OBJECTE D' ART, donatiu de la Excm. Diputació provincial al autor de la mellor *Poesia de caràcter històric ó tradicional, referent a n' aquesta provincia*.

UNA MEDALLA DE PLATA, qu' ofereix l' Excm. Ajuntament de Gerona a la mellor *Monografia d' interès pera la historia de la ciutat*.

UN EXEMPLAR DE LA OBRA « Y QUATRI POETI ITALIANI » AB AUTOGRAF DE D. NICOLAU M.º RIVERO, donatiu del M. I. senyor Delegat d' Hisenda que fou de la provincia. D. Protasi G. Solís, al qui mellor desentrotlli 'l tema *Idea de les dones célebres geronines que hi ha hagut desde 'ls temps antics fins als nostres dies*.

DIPLOMA DE SOCI DE MÉRIT DE LA SOCIETAT ECONOMICA D' AMICHS DEL PAÍS, DE GERONA, LLUIRE DE GASTOS, ofrena d' aqueixa societat a la mellor *Memoria d' interès històric ó d' actualitat sobre agricultura, industria ó comers de la provincia*, escrita en llengua castellana.

UN VAS DE CRISTALL DE BOHEMIA, donatiu del Excm. senyor Comte de Serra y Sant Iscle al mellor *Travall històric de la antiga corona d' Aragó avans ó després de la seva unió ab la de Castella*.

UN OBJECTE D' ART, qu' oferi l' Excm. Sr. D. Ferran Puig y Gibert, a la mellor *Novela catalana ó castellana*.

UNA ESCRIVANIA DE CRISTALL, AB ORNAMENTACIONS D' ALUMINI, donatiu del Excm. Sr. Marqués del Busto a la mellor poesia *A Sant Narcis, Patró de Gerona*.

UN OBJECTE D' ART, ofert per l' Excm. Sr. D. Joaquim M.º de Paz, a la mellor *Historia breu de les Societats econòmiques d' amichs del País fundades a Espanya. Treballs qu' han fet é influencia de les meteixes en los progressos del benestar de Catalunya*.

UN GERRO DE BRONZO, ofrena de D. Pompéu de Quintana, a la mellor *Memoria històrica sobre la ciutat d' Ampuries*.

UN PAISSATGE, ofert per D. Ferran Puig y Mauri, a la mellor *Descripció de costums cerdaneses*.

UN OBJECTE D' ART, donatiu de D. Joseph Muro y Carratalá, a la mellor poesia *Als germans que lluytan a Cuba per la patria*.

UNA ARTÍSTICA TERRA-CUYTA, que dona D. Frederich Ràhola a la mellor *Colecció de quèntos curs y senzills, escrits en prosa catalana, que 's dirigescan a corregir defectes propis de la infancia, a posta pera esser contats a noys*. En igualtat de circumstancies serà preferida la que mellor responga al esperit de la nostre regió y que tinga més caràcter gràfic.

DOS GERROS DAURATS Y JASPEJATS, qu' oferiren los excelentíssims senyors Comte de Casal y Marqués d' Agular, al mellor treball sobre 'l tema: *La tradició y lo dret donat a Gerona lo domini ó propietat sobre ses muralles, com ho confirma davant de la Historia son heroisme y lleialtat en defendreles*.

UN OBJECTE D' ART, que dona D. Antón Comyn a la mellor *Breu historia del Castell de Hostalrich*, escrita en castellà.

ALTRE OBJECTE D' ART, ofert per D. Josep Ferrero al autor del mellor *Martirologi de la provincia de Gerona*. UN GRAN GERRO, donatiu del Sr. Comte de Perelada a la mellor *Monografia d' una de les iglesias del Bisbat de Gerona*.

UN OBJECTE D'ART, ofrena del Sr. Marqués de Camps al millor treball sobre *Las caràcters de la flora de la provincia de Gerona*.

ALTRE OBJECTE D'ART, que ofereix lo «Casino Geronense» al millor treball sobre *Arqueologia ó Art de Gerona*.

ALTRE OBJECTE E'ART, donatiu del Foment de la industria, comerç y propietat de Gerona al millor treball sobre 'l'obra: *Melhores pùbriques que podrien ferse en aquesta ciutat, i de ferles pràctiques y manera d'arbitrar recursos sens detriment de l'erari municipal*.

UNA CIGARRERA DE FERRO AB INCRUSTACIONS D'OR, ofrena de la Associació literaria al autor de la més inspirada poesia lírica.

Forman lo Jurat Calificador los Srs. D. Anicet Ibrán y D. Agustí Mayni, D. Bonaventura Roca y D. Joseph Laporta, vocals; y D. Juli Piferrer, secretari.

Las bases del Certámen son iguals á les dels anys anteriors.

S'admetrán composicions fins al dia 8 d'Octubre y 'ls premis s'han de remetre al Secretari de la Associació don Enrich Grahit, Carrer de Progrés, 20.

L'adjudicació de premis tindrà lloch lo dia 1.º de Novembre pròxim.

VARIETATS

EXCURSIÓ À BURGONYÀ

Lo poble de Burgonyà, situat en la ribera esquerra del Terri, dista uns 3 km. de Banyolas. Forma part del districte municipal de Cornellà, del quin constitueix l'element més respectable per son moviment industrial y ben entesa agricultura. Sobre tot en sa part riberenca forman sos conreus un jamay interromput verger, que bé contrasta ab los boscos de olivars y varias altras especies forestals, que serueixen de frondós mantell á las numerosas masias esparsades per la part de la serra; desde la qual se descobreixen las més xamosas perspectives. Atrets per tant afalagadoras circumstancies á dit poble y parroquia encaminarem nostres passos los senyors D. Joaquim Hostench, D. Mariano Malagelada y lo suscrit membres d'aquest centre catalanista, al quals s'associaren alguns aficionats á las amenas expansions del excursionisme, á tots los quals nos dispensá inmerescudas atencions, que molt y de veras agrahim, lo Sr. Rector Mn. Jaçinto Bosch.

Lo primer que 'ns preocupá, com es propi, fou una diliguda observació sobre 'l temple parroquial; en sos primitius temps tot indica que fou una bella mostra, de lo que aquí eran las iglesias rurals allà en lo segle XII erigidas; avuy estrambòtica acumulació d'adefessis, fruyt de mal gust artístich y de la falta de medis econòmichs, en que 's volaren los qui se vegeren obligats á realisar reparacions en lo ruïnós temple desde 'l segle XVI fins als nostres dias.

La planta de la iglesia es rectangular, coronada per la part de orient per un absis semicircular. Es ben manifest que aquesta àrea d'emplantament no ha sufert variació de cap mena.

Las robustas parets que limitan aqueixa àrea, en conjunt, tampoch han sufert variació essencial, si sols miram el sentit general de sas superficies; més en diferents punts presentan reparacions, qu'acusen bé á las claras épocas més modernas, que la de la erecció del temple. Aixó se fa en gran manera perceptible particularment en la fatxada principal ó de ponent. En sa part més baixa hi há restos de una construcció antiquíssima, que quasi recorda, ab sas filadas de grans carrús sorrenchs, la época romana; sobreposats á ells se 'n veuhen altras tallats en tosca calsinal de proporcions semblants, però molt parecuts, als que formán el parament de la iglesia de Porqueras; més de seguida se veu una recomposició general del mur feta ab pedres de totes mides, sens més ordre ni concert que 'l que 's posaria per fer una mala paret de tanca.

En aquesta total reparació quedá per complert mutilada la fatxada principal del temple y 'l campanar de cadireta que 'l coronava, sens que 's puga assegurar si al ser erigit en lo segle XII presentaria ó nó algún adorno en lo portal d'ingrés, com ho fa sospitar lo haver trobat varias doellas y un sócol de columna románicas, que bé podrien ser restos esparsats de la primitiva portalada.

Aquesta, en tot cas, avuy está substituïda desde 1623 per una porta raquítica de 6 x 12 palms de llum, enquadrada per un march de pedra de Gerona, que bonament embla la desferia de una finestra no gayre més antiga, com son los montants y llindas, de igual pedra, de las fineses del enfront de la rectoria, segons ho demostren los esbossos de las xifras que recordan l'any en que foren l'anyades y posteriorment de nou utilizadas. La porta de roure que tanca 'l portal es molt anterior á dita obertura, de que 'n dona testimoni tota la mà d'obra, sobre tot la de la rectoria, que adorna sa cara exterior.

En lo mur de tramontana també hi foren necessarias reparacions en época moderna, las que 'l deixaren forsa destruyt. Ab tal motiu s'afegí á la primitiva parroquial una capella lateral, que comunica ab la iglesia vella per medi d'una arcada extremadament ample y baixa. Aquesta capella y la rectoria adossada al mur de mitjdia en la part

oposada, bé podrien haverse construït pera contrarrestar l'empenta de la volta, al substituhir la primitiva de mitg punt per la actual de punta de atmetlla molt pronunciada. En tolas las iglesias románicas que aquí quedan se véu repetit lo fei de la substitució de la volta primitiva per altre més moderna y com aqueixas obras havian de ser molt costosas, no es de creure que 's fessen per pur capritxo, sino que las molivaria l'estat ruïnós en que 's trobavan ja las primitivas. De aquí la constant profanació artística que per tot arreu s'observa en la totalitat dels temples rurals románichs en aquesta comarca.

Més deixem de enguniarnos mirant solament la part d'obra profanada y passem á contemplar l'absis, que per miracle ha resistit mitga dotzena de segles sens experimentar las inclemencias del temps ni 'l vandalisme de las vicissituds humanas. Avans de descriure esta bonicoya part de la iglesia románica de Burgonyà, recordém que la comarca de Banyolas conserva numerosos temples rurals de igual gust arquitectònic de la mateixa época y si bé es molt cert que cap de ells pot suportar seria competencia ab lo de Porqueras, ab tot aislament aquells presentan hermosos detalls que 'l superan, lo que 'ls fa molt recomenables y dignes de estudi; de manera que emprenguent un detingut romiatge de un á altre de ells, lo que es fácil, ab breu temps se pren exacte coneixement de quant doná de sí l'art románich en materia de iglesias rurals en Catalunya y fins fora de ella, durant lo periodo de sa evolució artística.

L'absis de Burgonyà representa aquí entre sos congèneres la tendencia moderna en lo gust de sa época; no es ja simplement cercolar, com diguerem al principi, sino que se presenta ja més ayrós, engalanat en sa part central per una finestra ab doble filada de doellas, y als costats, una per banda, equidistants de la obertura, dos pilastras, que deixan la superficie absidal dividida en tres compartiments iguals, coronats en la part superior per una hermosa serie de petits archs de mitg punt que arrançan y descansan en un bonich suport tallat en basalt ó pedra volcánica, qual negre, per son contrast cromátich ab lo resto del parament, acaba de donar gran visualitat á la obra que 'ns ocupa. En la part inferior terminan dits compartiments, y tot l'absis en general, en son corresponent zócol, quals fonaments, fins fa poch, cobria 'l terreno del voltant; desmuntat avuy aquest queda al descobert la fonamentació de esta part, la mellor, del edifici, que exposada á la intemperie, no deixarà á la llarga de ser causa de la destrucció de tan recomenable exemple de la ornamentació de las obras románicas.

Igual observació tinch recollida en Caldas de Malavella; ab motiu de haverse modificat la rasant del carrer de la iglesia, quedaren al descobert també los fonaments dels tres hermosos absis que adornan aquell antich temple románich y, ademés, l'incoherent aluvió sobre 'l qual se sentaren dits fonaments; lo que no pot menos de perjudicar en gran manera en no llunya dia la resistència de una obra per tants conceptes digne de conservar-se. Y ja que he citat la iglesia de Caldas de Malavella, vull fer constar una altra coincidencia ab la de Burgonyà, que no he vist consignada respecte de cap d'ellas y es qu'abdós foren erigidas dins l'àrea d'un antich cementiri, com ho son igualment las vestustissimas iglesias de Banyolas y Mata, ab la sola diferencia que las sepulturas dels cementiris subjacents d'aqueixas dos ultimas se presentan excavadas en la roca viva, com en Olérdula, per ferho possible la qualitat del terreno; mentres que n Caldas y Burgonyà fou necessari obrirlas en lo terror desprovist de roca ó á lo més simularlas ab quatre llosas, com d'aixó encara 'n queda rastre en Burgonyà; noticias que faig públicas per lo qu'interressan á la resolució del problema sobre la antiguetat de las sepulturas olerdulanas.

Donada aquesta idea general del temple románich de Burgonyà, apuntaré quatre noticias sobre diferents objectes litúrgichs y altras particulars, encara que no tingan gran importancia pera la historia general, donchs que sempre la tenen relativa dins cada localitat.

Fora de son lloch y tirat ja com á pessa inútil, vegérem un gran vas labral en pedra sorrenca, de forma ovalada, escapsat en sa part superior, lo qual sens dupte havia servit en sos bons temps de font baptismal. Estava ja molt desfigurat; no obstant en sa superficie externa conservava indicis de una malograda ornamentació, ja indesxifrable, motivada per la mala qualitat de la pedra en extrém exelove lladica.

A esta mateixa circumstancia 's deu que també siga de tot punt il·legible l'epitafi d'una urna ossari, que treta de son primitiu lloch se guarda dins de la rectoria. Per las pocas y mal conservadas lletres que subsisteixen se coneix procedir eixa urna del segle XIV, única noticia que de ella puch darne.

En la sacristia nos ensenyaren una bassina de carácter gòtich, en qual centre campeja una imatge de S. Jordi, y una Vera-creu de plata d'estil ogival, menos lo peu que 's del renaixement, obra del any 1623.

En lo campanar se conserva una campana de proporcions ben regulars, que presenta la particularitat de haver resultat sens ansas en l'acte de sa fosa, suplint la falta d'aqueixas una forta lligadura de ferro pera mantenir-la sos-

pesa; lo que no li ha impedit portar un servey continuat, qu'avuy ja passa de mitg miler d'anys, com ho comprova la següent llegenda gravada ab caràcters monacals en la part exterior de sa boca:

ANNO DOMINI MILLESIMO TRICENTESSIMO TRIGINTA (sic) SEXTO

Pariona d'aquesta es altra campana posada en lo finestral que mira á tramontana, que sobre ser de construcció moderna, no ofereix particularitat especial digne de memoria; existint per últim una tercera campana, molt més petita, colocada en l'interior del cloquer, en la qual ab caràcters llatins s'hi llegeix la següent inscripció:

AVE MARIA GRATIA PLENA DOMINUS TECUM—1781—PIUS PALLES GERUNDA ME FECIT

dato qu'apunto per l'interés que puga oferir á qui escriga la historia dels fundidors geronins. Per molts anys eixa campana estigué destinada al servey de la capella pública del mas La Bastida, la qual dos anys atrás fou cedida á la parroquia per l'actual possessor de dita masia lo senyor Llobet.

Sobre la actual porta d'ingrés al temple hi há un medalló de pedra cercolar inscrit dins d'un quadrat, que li serveix de march. En lo camp del cercol hi ha gravats una Creu, l'anagrama IHS y 'ls Tres Claus, sobreposats en lo mateix ordre qu'acabo d'indicar. Fora del cercol, pero dins del quadrat que 'l enclou, s'hi llegeix: en la part superior MA—RIA y en la inferior S^{TE} IO^S B^A (Sancte (sic) Joannes Baptista) (1)

En la part externa superior de dit quadrat

JOAN—1623—BLANCH

y, per últim, en la inferior

LAUDABLE NOMEN DOMINI

Est Joan Blanch degué ser un gran protector de la parroquia de Burgonyà, tota vegada que son nom se véu repetit en altras obras de la mateixa época, com ho prova esta inscripció gravada en la pica del aygua beneyta:

ESTEVA SALAMÍ Y JOAN BLANCH ME HAN FET—1623

Per últim; guiats per l'amable senyor Rector visitárem un despoblat romà, que si bé 's manifesta fora de tot dupte per los restos de cerámica que s'hi veuhen, ab tot son extremat grau de fragmentació nos feya desconfiar de tota troballa que valgués la pena. No obstant, la fortuna no nos abandoná del tot y prompte se 'ns posá de manifest un gran fragment de coll de gerra ó doll, que 'l creguérem digne de conservació per considerarlo procedent de un *dolium*, de majors proporcions encara que 'l hermós exemplar sencer d'aquesta classe custodiat en lo museu provincial de Gerona, á quin centre hem remés també lo fragment que 'ns ocupa.

En altres punts del mateix districte parroquial observarem també restos d'epoca romana, demostrantse ab aixó la passada importancia d'eix poble; que 'ns complau posar de relleu y divulgar, pera que servezca d'estímul á tots pera realisar excursions més profitosas.

PERE ALSIUS.

Banyolas, Juny de 1898.

(1) Sant Joan B. es lo titular de la parroquia.

Museu provincial d'Antiguitats y Bellas Arts de Gerona

AVÍS

Seguint la costum dels altres anys, la Comissió de Monuments ha acordat que aquest Museu estiga obert al públich durant los mesos de Juriol, Agost y Setembre, tots los dies feyners de 3 á 6 de la tarde. — P. A. de la C. — Lo Conservador, *Joaquim Botet y Sisó*.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 25 de Juny

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 8 LITRES	2700
Mestall	"	2300
Ordi	"	950
Ségol	"	2200
Civada	"	1000
Besses	"	1700
Mill	"	1700
Panis	"	1200
Blat de moro	"	1700
Llobins	"	1050
Fabes	"	1450
Fabó	"	1550
Fassols	"	4600
Monjetes	"	3000
Ous	Dotzena	120

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Divendres 26. — St. Joan y St. Pau, germans, y Sta. Virgilia.
Dilluns 27. — Sts. Ladislau, Zoilo, Crescent y Rodolf.
Dimars 28. — St. Lleó y Sta. Marcela.
Dimercres 29. — St. Pere y St. Pau, y St. Marcelo.
Dijoes 30. — La commemoració de St. Pau, St. Marsal.
Divendres 1. — St. Galo, Aaron y Teodorico, y Sta. Leonor.
Dissapte 2. — La Visitació de Ntra. Sra.; St. Urbá.
Quaranta Hores. — En la iglesia del Carme.

Establiment tipogràfic de Pacia Torres.

Construcció, 3.—Gerona

SECCIO D' ANUNCIIS

SORTIDAS DELS TRENS

LÍNEA DE TARRAGONA A BARCELONA Y FRANSA

De Gerona a Barcelona

	Mati	Tarde
Correu.	6:48	
Carrega.	10:37	
Omnibus.		3
Rápit.		5:09

Los trens correus y omnibus portan cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª, el de carrega de 3.ª y el rápit de 1.ª y 2.ª.

De Gerona a Port-Bou

	Mati	Tarde
Omnibus.	8:39	
Carrega.		12:43
Mixte.		5:40
Correu.		7:35

Lo tren omnibus porta cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª, el de carrega y mixte 2.ª y 3.ª y el correu 1.ª y 2.ª.

LÍNEA DE SAN FELIU DE GUIXOLS A GERONA

De Gerona a San Feliu

	Mati	Tarde
Tren de banyistes (Juriol y Agost)	5:09	
Correu.	8:54	
Mixte.	11:44	
Mixte.		3:22
Correu.		5:35

Tots los trens portan cotxes de 1.ª y 2.ª classe.

De San Feliu a Gerona

	Mati	Tarde
Correu.	4:32	
Mixte.	7:30	
Correu.		12:44
Mixte.		2:50
Tren de banyistas (Juriol y Agost)		5:40

LÍNEA DE OLOT A GERONA

De Salt (Gerona) a Amer

	Mati	Tarde
Núm. 2.	9:40	
Núm. 4.		3
Núm. 6.		6

Tots los trens portan cotxes de 2.ª y 3.ª classe.

De Amer (Gerona) a Salt

	Mati	Tarde
Núm. 1.	7:40	
Núm. 3.		4
Núm. 5.		4:30

ORDINACIONES

Pera Banyolas a las 9 y 11 mati (correu) y a las 2, 4 y 6 de la tarde. (Fonda del Centre y Casa Jandreta.)
 Pera Cassá de la Selva cada mitja hora (Pont de Pedra.)
 Pera Olot a las 11 mati (correu) y a las 6 de la tarde. (Fonda del Centre.)
 Pera La Bisbal a la 1 de la tarde. (Hostal de la Rossa, voltas d' en Rosés.)
 Pera Anglés, La Sella y Amer, a las 10 mati (correu.) Hostal de Miquel Boix. (Plassa del Grá.)
 Pera Salt tot lo mati fins a las 6 de la tarde (Pont de Pedra.)

Gran éxit en moltíssimas familias d' Espanya

La gran sopa Purés marca Baget-Berú

Recomanan son us totas las eminencias médicas del mon, per esser la mes agradable, económica, alimenticia y mes facil de digirir. Ab l' ús constant d' ellas se consegueix mes facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de llegeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asuada en los alimentos y aquesta se troba en las sopas «de Purés MARCA BAGET», que mantenen nostres humors en un saludable estat d' alcolicitat que preserva del reumatisme, gòta diabetis y demés dolencias originals.

Las clases, avuy posadas a la venta son: Puré de pessols verts. — Puré de fabas. — Puré de lletias. — Puré de fassols — Puré de flor de arroz. — Puré de flor de cibada. — Puré de flor de sigrons turrats de Font de Saucó y la gran «salsa universal».

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públich un ral, produeix de 7 a 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val dos rals, produeix de 15 a 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
- » Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
- » Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
- » Llorens Massa. — Rambla
- » Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
- » Sebastià Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT.—GERONA

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Libertat 31.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre	150 pesseta trimestre
Torra.	125 id. id.	0'10 id. id.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas
 Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15 000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908 05 pts.
 Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »
 Pagat per sinistres, pólissas venudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas — Narcís Boadas

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyer lo cabell. No té rival en lo mon, perquè a més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprenent específich, se usa en dita perruqueria.

5, Carrer de l' Argentèria, 5, entresol

GERONA

Son tinturas superiors las que en Máximo fabrica: tenyintse ab elles, senyors un vell, troba sense esforços dona jove, guapa y rica.

Tintura BISINIA instantánea

CORREUS

Entradas

Madrid.	8:48 mati.
Barcelona.	8:48 m.
Fransa	7:00 m. y 3:19 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5:30 m.
Olot y sa línea.	5:30
S. Feliu de Guixols	7:00 m. y 6 tarde
Amer y sa línea.	6:30 m.
S. Aniol y sa línea.	7:00 m.
Estanyol y sa línea.	7:00 m.

Sortidas

	3:19 tarde.
	7:00 mati.
	8:48 m. y 8:00 nit.
	11:00 m.
	11:00 m.
	9:00 m. y 6:00 tarde
	10:00 m.
	10:00 m.
	10:00 m.